

Áo Dài Ơi Áo Dài Xưa

Nhắm mắt nghe vi vu.
Mở mắt không phải gió,
Nhìn xa không thấy có
...chỉ áo dài bay bay...

Đưa tay không phải tay
mà lòng mình chao đảo,
thấy sân trường toàn áo
...không phải Bà Cai phơi!

Cái hồi đó, xa xôi,
tự dựng mình mơ tưởng:
những đứa em khôn lớn,
bây giờ thành...không gian!

Nhắm lại mắt, miên man,
gió thì thào khuynh diệp
nghe như đầu tiên kiếp
mình, Đà Lạt, dễ thương...

Các em ngày tựu trường:
áo dài bay từ cổng
đầy cả sân lồng lộng
gió mùa Thu nao nao...

Cái hồi đó hồi nào
bây giờ đây, biển sóng!
Bây giờ đây, hình, bóng
lẫn lộn trời mây sương!

Lẫn lộn buồn, hân hoan:
các em còn đó hả?
Đà Lạt mình hoa lá
áo dài ...bươm bướm bay!

*Nhắm mắt tìm hai tay
mình từng lau bảng phấn,
nước mắt rơi không chặm
bống...một đóa hoa hồng!*

Trần Văn Lệ